
Kočka divoká se našla. Pátrání nyní pokračuje v Doupovských horách

---

Kočka divoká se našla. Pátrání nyní pokračuje v Doupovských horách

Někteří lidé na Janu Pospíškovou dříve pohlíželi trochu jako na snílka, který se snaží dělat předem ztracenou věc. Studentka [Přírodovědecké fakulty UK](#) se však nebála riskovat a upřela svoje úsilí na výzkum s velmi nejistým výsledkem – v české krajině se již několik let pokouší vystopovat kočku divokou, dříve běžnou šelmu, kterou dnes Češi znají jen ze zoologických zahrad. V poslední době však fotopasti umístěné na Šumavě a v Beskydech zachytily několik jedinců tohoto druhu pohybujících se ve volné přírodě. Pozornost Jany Pospíškové se nyní obrací také k Doupovským horám jako dalšímu možnému místu výskytu koček divokých.

Mezi zoology a pracovníky chráněných krajinných oblastí či národních parků je Jana Pospíšková dnes už „známá firma“, která se snaží o zdánlivě nemožné – vystopovat živočichy, jejichž výskytu ve volné přírodě toho několik posledních desítek let příliš nenasvědčovalo. Její práci začali brát vážně až poté, co Luděk Bufka a Kristina Bufková Daniszová z Národního parku Šumava objevili mezi snímky, které po celém národním parku pořizují fotopasti nalíčené především na rysy, obrázek kočky vzhledem nápadně připomínající kočku divokou. Fotografie se tak dostaly až k Janě Pospíškové. „Provedla jsem morfometrickou analýzu, což je systém vypracovaný skotským vědcem Andrewem Kitchenerem, který na velkém statistickém vzorku klasifikoval znaky koček divokých. Vyplynulo z ní, že na snímcích je kočka divoká. Fotografie jsem také zaslala několika světovým odborníkům, kteří potvrdili, že se s největší pravděpodobností jedná o tuto šelmu,“ usmívala se Jana Pospíšková s tím, že to je první hmatatelný důkaz toho, že se kočka divoká v české krajině pohybuje. Bohužel to však neprokazuje, že kočky divoké v české části Šumavy trvale žijí. Pravděpodobněji šlo o jedince, který se z Německa jen zatoulal kousek za hranice. „Dá se z toho vyvozovat, že se jim za hranicemi daří, že se množí a že například mladí jedinci hledají nová teritoria, protože jsou vytlačováni z těch starých,“ podotkla Jana Pospíšková a dodala, že by zlepšující se stav české krajiny mohl přivést kočky divoké zpět. Podle ní tak není třeba vypracovávat nákladné programy vypouštění v zajetí odchovaných koček do volné přírody, stačí s krajinou pracovat tak, aby se kočky z okolních zemí mohly začít vracet samy.

Kromě šumavského objevu se k Janě Pospíškové dostal také snímek z fotopastí instalovaných pracovníky Hnutí DUHA v Beskydech. Na fotografii však není živočich vidět natolik dobře, aby se dala provést morfometrická analýza a bylo možné jednoznačně určit, zda se jedná o kočku divokou, nebo běžného domácího mourka, který se zatoulal hlouběji do lesa. Jana Pospíšková však předpokládá, že i tento snímek zachytil hledanou šelmu.

Výzkum Jany Pospíškové již před třemi roky finančně podpořila Agentura ochrany přírody a krajiny ČR – díky tomu může slibná posila PŘF rozmísťovat ve vytipovaných regionech nahrubo opracované dřevěné kolíky napuštěné kozlíkem lékařským, jehož pach kočky divoké velmi přitahuje. Doufá tak, že jednou najde mezi srstí zachycenou na kolících tu, která patří kočce divoké. Vzorky pak použije ke genetické analýze.

Také ve své diplomové práci, kterou postupně dokončuje, se věnuje právě těmto šelmám. „V Geografickém informačním systému zpracovávám habitatový model toho, kde by u nás mohly kočky divoké žít. Vychází mi z toho, že jednou z nejlepších lokalit pro ně jsou Doupovské hory. Chtěla bych se na tuto oblast více zaměřit,“ podotkla a doplnila, že má nyní k dispozici ještě další velmi nadějně indície toho, že by se v této oblasti kočky divoké skutečně mohly vyskytovat. Nejprve je však musí potvrdit další výzkum.

Kočka divoká (*Felis silvestris*) patří mezi drobné kočkovité šelmy, které se ještě na začátku 19. století běžně vyskytovaly ve volné přírodě na území dnešní České republiky. Proměna krajiny a také odstřelování koček jako škodných postupně vedly k tomu, že tato šelma z tuzemské přírody zmizela. Dnes patří po celé Evropě mezi ohrožené druhy, v Německu, na Slovensku nebo např. ve Francii je její výskyt hojnější. Obývá listnaté a smíšené lesy v nížinách a v podhorských oblastech. Do vysokých nadmořských výšek se vydává spíše výjimečně, protože jí vadí masivní sněhová pokrývka, přes kterou se nedostane ke své kořisti – hlodavcům.

Vzhledem připomíná mourovatou kočku domácí, s níž se také může křížit. Hlavní rozlišovacím znakem je tvar jejího ocasu, který se na rozdíl od kočky domácí neztenčuje do špičky, ale je výrazně silnější.

Do pátrání po kočce divoké se může zapojit každý. Pokud se vám někde v horských oblastech, dále od lidských obydlí podaří vyfotografovat živou mourovatou kočku, případně objevíte mrtvého živočicha odpovídajícího uvedenému popisu, dejte o tom vědět Janě Pospíškové na telefonní číslo +420 721 568 673 nebo na e-mail jana.pospiskova@email.cz.